

Flemming Hansen (KF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om skattefradrag for privates lønudgifter til hjemmeservice.
(Beslutningsforslag nr. B 51).

Jeg henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene:**Spm. nr. S 490**

1) Til statsministeren af:

Engell (KF):

»Hvilke oplysninger kan statsministeren give om, hvorfor den danske regering ikke har udpeget en ny dansk generalkonsul i Flensborg pr. 1. januar 1994?«

Skriftlig begrundelse

Regeringen har længe måttet være opmærksom på, at stillingen som dansk generalkonsul i Flensborg skulle besættes pr. 1. januar i år som følge af Jørgen Peder Hansens fratreden. Alligevel har regeringen ikke sørget for, at en ny dansk generalkonsul er udpeget. Dette har vakt megen opsigt i Sydslesvig og Danmark og er helt utilfredsstillende i betragtning af den placering, som stillingen har i forhold til det danske arbejde og Danmarks omdømme i Sydslesvig. Statsministeren må på den baggrund redegøre for, hvorfor regeringen ikke har kunnet træffe beslutning i sagen, samt hvornår en afgørelse må imødeses.

Engell (KF):

Det er usædvanligt, at Folketinget stiller spørgsmål til statsministeren om konkrete udnævnelser. Men det er også usædvanligt, at regeringen i en sag, der vedrører udnævnelsen af en generalkonsul i Flensborg, til trods for at man i så lang tid har vidst, at stillingen blev ledig, ikke har sikret besættelse af stillingen.

Når jeg har rejst spørgsmålet over for statsministeren, skyldes det først og fremmest, at regeringens tøven har vakt pinlig opsigt både i

Danmark, i Sønderjylland, i Sydslesvig og blandt alle dem, der er interesserede i danskhedens sag i det sydjyske.

Det er baggrunden for spørgsmålet til statsministeren.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Regeringen er enig i, at stillingen som Danmarks generalkonsul i Flensborg er af meget stor betydning for det danske mindretal og det danske arbejde i Sydslesvig. Af samme grund bør stillingen besættes med en person, der både har den samfundsmæssige og den kulturelle baggrund, som er ønskelig for at bestride et job af denne karakter.

Selv om regeringen gerne havde set den nye generalkonsul udnævnt pr. 1. januar 1994, må jeg samtidig understrege, at det vigtigste hensyn i denne sag naturligvis er valget af den rigtige kandidat, også selv om der altså bliver tale om en kortvarig vakance på posten.

Jeg venter i øvrigt, at den nye generalkonsul i Flensborg vil blive udpeget i løbet af ganske kort tid.

Engell (KF):

Jeg vil takke statsministeren for svaret, men ikke undlade at gøre opmærksom på, at det jo har været en kendt sag, siden tidligere generalkonsul Jørgen Peder Hansen blev født, på hvilket tidspunkt den tidligere generalkonsul ville fratæde. Det turde også være velkendt, at der netop til denne stilling er knyttet betydelig interesse, fordi det er en fremskudt post for danskheden i Sydslesvig. På den baggrund må det vække forundring – hvad det også har gjort – at regeringen ikke tidligere har kunnet træffe en beslutning.

Jeg vil godt spørge statsministeren om to ting. Først vil jeg gerne spørge, hvornår statsministeren forventer at der kan træffes en beslutning.

Dernæst vil jeg gerne bede statsministeren om at kommentere de udtalelser, som formanden for SSV, Wilhelm Klüwer, fremkom med i søndags i Berlingske Tidende, hvor han sagde:

»For mig er det ubegribeligt, at Jørgen Peder Hansens efterfølger ikke er udnævnt. Det har da aldrig været nogen hemmelighed, at han blev 70. Man har sjakret med stillingen, siger SSV-formanden.»

Det vil jeg gerne bede statsministeren om at kommentere.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg brugte før ved spørgsmålet om, hvornår vi forventer at stillingen kan blive besat, ordvalget »i løbet af ganske kort tid«, og det vil sige i løbet af ganske kort tid. Det vil sige, at der i højere grad er tale om dage end om måneder, kan jeg måske trøste med. Det finder jeg også selv vigtigt.

Nu må man jo heller ikke overdramatisere det forhold, at der er gået nogle dage over den 1. januar 1994. Som jeg sagde: Det afgørende er, at vi finder den rigtige person, og det gør vi, og vi taler om ganske kort tid.

Jeg har i øvrigt ikke kommentarer til SSV's formands udtalelser; det synes jeg ikke jeg vil lade gå ind i i den aktuelle situation. Lad os nu koncentrere os om at finde den rigtige person, og det gør vi.

Engell (KF):

Nu går jeg ud fra, at statsministeren har fulgt den debat og de mange indlæg, der har været om denne sag, og jeg vil derfor gerne for en ordens skyld spørge, om statsministeren kan bekræfte mange af de fremstillinger, der har været i medierne, hvor man har fået det indtryk, at forsinkelsen i udnævnelsen primært bør tilskrives kompetencestridigheder mellem Udenrigsministeriet og Statsministeriet.

Sønderby (V):

Jeg takker for statsministerens svar, fordi statsministeren startede med at sige, at den stilling har stor betydning dernede.

Statsministeren sagde også, at det skulle være en person, der havde kendskab til samfundsforholdene og til kulturlivet dernede. Derfor vil jeg ligesom hr. Engell spørge: Er der kompetencestridigheder? Er det ikke også denne regerings holdning, at det skal være en, der har et tilhørsforhold til det politiske bagland? Eller skal det være en, der har udenrigsministeriel baggrund, altså tilknytning til embedsmandssystemet?

Jan Køpke Christensen (FP):

Nu bliver det nok for meget at komme ind på alle de kvalifikationer, sådan en generalkonsul i Flensborg skal have, men jeg vil da gerne spørge statsministeren, om statsministeren og regeringen som sådan også vil tage alderen i betragtning, således at man ikke om

kort tid igen måske står i den samme situation og ikke kan finde ud af, hvem der skal vælges til generalkonsul i Flensborg.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne sige det meget klart: Jeg vil overhovedet ikke kommentere, hvad der har været af presseforlydender. Det kan man jo skrive op ad stolper og ned ad vægge om og have alle mulige meninger om. Det afgørende er nu, at vi finder en løsning så hurtigt som muligt og ikke komplicerer omstændighederne mere, end det allerede er sket.

Med hensyn til spørgsmålet om baggrund, som hr. Sønderby spurgte om, så er det fortsat således, at det ikke er tanken at rekruttere fra Udenrigsministeriets normale udenrigstjeneste. Det er tanken at finde en personlighed uden for udenrigstjenestens regi.

Ellemann-Jensen (V):

Det forekommer mig, at statsministeren taler udenom. Derfor må jeg spørge statsministeren: Hvornår forventer statsministeren at den ny generalkonsul kan begynde sit arbejde? For det er jo ikke rum tid, før en ny generalkonsul kan være i gang, og det vil sige, at det bliver en ganske lang periode, hvor stillingen så har været ubesat.

Og så må jeg også spørge statsministeren på baggrund af hans afvisning af tidligere spørgsmål: Kan det virkelig være sådan, at der fra Udenrigsministeriets side slet ikke har været kandidater til besættelse af posten?

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg vil bare sige, at statsministeren taler udenom. Statsministeren besvarede slet ikke spørgsmålet.

Nu har vi hørt om kvalifikationer, bl.a. indsiget i samfundsforhold, den kulturelle baggrund osv. Det, jeg spurgte om, var: Tager man også sådan noget som alderen i betragtning ved udnævnelsen? Kan man ikke svare ja eller nej på det?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Til hr. Ellemann-Jensen: Man vil kunne gå i gang med jobbet, så hurtigt det overhovedet er formelt og praktisk muligt, efter at udnævnelsen har fundet sted. Det konkrete antal dage

[Statsministeren]

kan jeg ikke svare på, men som jeg sagde før, taler vi, både når det gælder den praktiske indtagelse af jobbet i Flensborg, og når det gælder selve den formelle udnævnelse, der går forud, om dage og ikke om måneder. Jeg tror ikke, vi kan komme det nærmere.

Så er der blevet stillet spørgsmål om kandidater og deres kvalifikationer, og jeg kan bekræfte over for hr. Jan Køpke Christensen, at det spørgsmål svarede jeg ikke på før. Det er korrekt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 484

2) Til statsministeren af:

Gade (SF):

»Har statsministeren planer om at drøfte Øresundsprojektets samlede økonomi med den svenske statsminister for at sikre, at forudsætningerne i den danske anlægslov om, at hele projektet skal være brugerbetalt, fortsat er gældende?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge spørgerens opfattelse er der fortsat mange uafklarede økonomiske spørgsmål: Kyst til kyst-anlæggets samlede økonomi med en matematisk nulløsning, airside-tunnelen, citytunnelen i Malmø og uenigheden imellem Danmark og Sverige om den fremtidige realrente.

Gade (SF):

Vi har nu fået chancen for en tænkepause for så vidt angår Øresundsprojektet, og derfor mener jeg, at det her i dag, før statsministeren skal til drøftelse med den svenske statsminister, kunne være rimeligt at få klarhed over et par ting.

Det første, jeg gerne vil have at vide af statsministeren, er, om han kan afkræfte rygterne om, at Danmark presser Sverige med hensyn til at undlade at vente på de tredimensionale miljøundersøgelser. Det andet har at gøre med den fordyrelse af projektet, der nu sker, efter at den danske regering skriftligt har sagt ja til det, man kalder en matematisk nulløsning.

Jeg ønsker altså at få svar på, om statsministeren i dag går i gang med drøftelser om den

samlede økonomi, og om man vil presse svenskerne på en helt urimelig måde, hvad angår miljøet.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Til det første spørgsmål om økonomien kan jeg svare, at den svenske regering som bekendt den 13. januar 1994 besluttede at bede Øresundskonsortiet supplere sin ansøgning med henblik på at lade Vattendomstolen vurdere, om forudsætningerne for en nulløsning er opfyldt.

Jeg skal, som spørgeren var inde på, som bekendt sammen med den danske miljøminister og trafikminister mødes med den svenske statsminister for at få afklaret det nærmere indhold og de tidsmæssige konsekvenser af den svenske beslutning, og jeg vil i den forbindelse tilkendegive, at vi fra dansk side lægger meget stor vægt på, at Øresundsprojektet som helhed ikke forsinkes og dermed påføres unødige meromkostninger.

Det er fortsat en klar forudsætning – som det også fremgår af regeringsaftalen – at anlægget skal brugerfinansieres, dvs. dækkes gennem afgifter på vej- og jernbanetraffikkens benyttelse af forbindelsen.

Gade (SF):

Den første del af svaret går på, at den danske regering ikke ønsker forsinkelser. Skal det forstås som, at man faktisk vil sætte tommelskruerne på den svenske statsminister i eftermiddag og sige, at man ikke vil vente på de tredimensionale undersøgelser omkring vandgennemstrømningen?

Til det andet svar om, at man vil fastholde, at det skal brugerfinansieres, vil jeg spørge, om det betyder, at statsministeren ikke har nogen overvejelser om, at projektet naturligvis må blive dyrere, og at det altså får nogle økonomiske konsekvenser – både udsættelsen, men altså også det, at man nu forpligter sig på en matematisk nulløsning. Vil det sige, at det har regeringen ingen overvejelser gjort sig over, eller stikker man bare hovedet i en busk nu, og så får vi det som en overraskelse senere?

Ole Donner (FP):

Jeg hørte statsministeren sige en dag i TV-Avisen, at den danske regering vil sikre en nulløsning vedrørende miljøet, også selv om det

[Ole Donner]

skal betyde, at vi flytter den kunstige ø en lille smule og vi ændrer noget på linjeføringen.

Har regeringen overvejelser om at prøve at regne på, hvad det måske koster, og har statsministeren tænkt sig også at tale med den svenske statsminister om det?

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil gerne spørge, om regeringen har gjort sig nogen tanker om og kan svare på, om en anlægslov er gældende, når der ikke er noget anlæg.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Mikrofonen virker ikke.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Man må tilgive mig, hvis jeg ikke helt fik det sidste spørgsmål, men jeg skal alligevel prøve at besvare det.

Det første, hr. Gade spurgte om, var miljøet og konsekvenserne for økonomien. Lad os starte med at slå fast, at Vattendomstolen én gang har godkendt nulløsningen, og den løsning af 30. december, vi står med, og som blev aftalt mellem den svenske og den danske regering, er faktisk en miljøløsning, der er verdens bedste miljøløsning. Der findes ikke noget broprojekt i hele verden, der har en bedre miljøløsning end den, vi her lægger til grund for det kommende byggeri.

Det skal vi være stolte af. Det skal vi faktisk bruge som model for og inspiration til en række andre, forhåbentlig også internationale opgaver, vi kan påtage os. En gang imellem føler jeg, at vi ligesom kravler omkring hjørnerne, bøjer os lidt og gør det til et problem, at vi faktisk finder den bedste miljøløsning i hele verden. Det skal vi stå frem med, det skal vi argumentere for, og det er vi glade for også fra den danske regerings side.

Der er i de økonomiberegninger, vi har lagt frem sidste år, og som vi vedtog, da vi tog trafikministerens redegørelse for Øresundsprojektet til efterretning her i Folketinget, taget højde for, at det bliver en dyrere miljøløsning. Og der er mulighed for at få økonomien til at hænge sammen med den dyrere miljøløsning og de nye linjeføringer, vi har under overvejelse og udarbejdelse, sådan at økonomien vil kunne dækkes inden for de rammer, vi er enige om, også når det gælder den gode miljøløsning.

Til hr. Ole Donner kan jeg sige: Ja, der er en lang række arbejder, hvor de nye linjeføringer og flytningen af øen allerede er forudset og forberedt. Der er ikke noget dér, der kommer overraskende for os, heller ikke i den samlede økonomi, som jeg var inde på før.

Og til hr. Tommy Dinesen: De tidsmæssige udskydelser, der kommer på tale nu – og regeringen arbejder som sagt på at gøre dem så korte som overhovedet muligt – får ingen betydning for den anlægslov, vi har vedtaget én gang. Så inden for de tidsrammer, vi her taler om, bliver der ikke tale om at ændre anlægsloven.

Gade (SF):

Statsministeren svarede ikke på spørgsmålet, om man ville presse svenskerne til at undlade at afvente de tredimensionale målinger. Det manglende svar synes jeg ikke statsministeren skal være stolt af. Danmark skal være flov, hvis vi i dag tager over til Sverige og presser dem til at undlade at foretage de rigtige miljøundersøgelser. Det skal vi være flove over, og ikke stolte, som statsministeren siger.

Så siger statsministeren, at der er taget højde for en dyrere miljøløsning. Hvis statsministeren dermed mener den redegørelse, som vi drøftede før jul her i Tinget, så stod der jo netop i den redegørelse, at der var stor tvivl om indtægtssiden i projektet. Og der var ikke tal, ikke beregninger for, hvordan udgiftssiden for en dyrere miljøløsning ville være. Så det er der efter min opfattelse ikke taget højde for. Der er skrevet nogle tal ind, det kan jeg ikke benægte, men de er ikke beregnet. Man aner ikke, hvad det kommer til at koste. Det er realiteten.

Må jeg så sige, som et spørgsmål til statsministeren om det sidste svar: Er det ikke sådan, at der faktisk godt kan rejses tvivl om, hvorvidt vi overhovedet har en lovhjemmel til at fortsætte anlægsudgifterne i Danmark, når man nu ikke ved, om broprojektet bliver gennemført? For vi har jo en lov, som juridisk er udformet sådan, at indtægterne på kyst til kyst-anlægget skal finansiere anlægget. Har man så overhovedet lov til at fortsætte nedrivninger og ekspropriationer?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne gå lidt tættere på med hensyn til de tredimensionale målinger, som hr. Gade

[Statsministeren]

spurgte om. Sagen er jo, at det ligger ganske klart, hvornår de tredimensionale målinger kommer ind. De kommer ind på det tidspunkt, som er helt naturligt, nemlig det tidspunkt, hvor den praktiske udformning af projektet mellem de to kyster skal gennemføres. Det er det, de tredimensionale målinger har som formål.

Hertil kommer jo også, vi på de to sider er enige om brugen af de tredimensionale målinger. Der er ikke nogen, der ønsker hverken at tage dem ud af projektet eller at ændre på deres betydning i den fase. De kommer ind til sommer, så snart ekspertpanelet, det internationale og de to siders internationalt anerkendte institutter, skal ind i den procedure, som er fastlagt i aftaleforløbet mellem de to lande.

Tredimensionale målinger har ikke været rejst fra svensk side i denne fase, og vi ønsker heller ikke at presse hverken i den ene eller den anden retning, men først og fremmest at få to ting slået fast.

Den ene er, at Vattendomstolen har godkendt en nulløsning én gang for alle. Vi har leveret grundlaget for at nå nulløsningen. Det vil sige, at udformningen af den faste forbindelse kyst til kyst, den praktiske udformning, skal bringe blokerings-effekten ned på 0,5 pct., og at afdragningerne dernæst skal bringe os ned fra 0,5 til nulløsningen. Så der er sådan set ikke usikkerhed på den side. Der er derimod et ønske fra svensk side om at få afprøvet endnu en gang, om nulløsningen holder, gennem en nærmere beskrivelse af projektet fra Øresundskonsortiets side.

Når det gælder den dyrere miljøløsning, så har vi bedt konsortiet om at udforme og fremlægge besparelser, der kan finansiere den dyrere miljøløsning. Det har vi allerede et forløbigt bud på, og jeg forventer, at vi i løbet af kort tid kan få løst den side af sagen også, sådan at vi kan påvise, at den dyrere miljøløsning også hænger sammen med de besparelser, man må se f.eks. i relation til airside-tunnelen derude i nærheden af Kastrup, som man konkret overvejer ændringer i forhold til.

Når det gælder selve broprojektet – om det bliver til noget eller ej – må vi igen konstatere, at uanset hvordan man nu vender og drejer kortene, så er der et klart flertal i det danske Folketing, ligesom der er et klart flertal i den svenske Riksdag, for broprojektet og for, at aftalen mellem de to lande skal holdes.

Gade (SF):

Jeg vil bede statsministeren love mig, at disse tal på den dyrere løsning bliver fremsendt, så vi kan vurdere dem nærmere.

Så bliver jeg noget deprimeret, når jeg opsummerer i mit hoved, hvad statsministeren faktisk har sagt om den holdning, Danmark går til drøftelserne med svenskerne med her om et par timer. Jeg forstår altså, at den danske regering nu mener, at der ingen usikkerhed er. Situationen skal ikke bruges til, at vi får de tredimensionale målinger færdige, før vi tager endelig stilling.

Jeg er altså blevet bekræftet i, at man vil prøve at sætte tommelskruerne på den svenske regering og tvinge den til at afslutte beslutningsprocessen, inden de tredimensionale målinger er færdiggjort, og det synes jeg er bekymrende.

Diskussionen om lovligheden af at fortsætte kan vi fortsætte under næste spørgsmål.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Det er lidt fantastisk, hr. Gade. Det er fantastisk, og nu er jeg nødt til at blive en lille smule direkte. Det er fantastisk at skulle stå her og høre på, at man nu vil give det udseende af, at regeringen ikke ønsker at gennemføre tredimensionale målinger. Det er noget frygtelig noget at høre på.

Det, der ligger, er ganske krystalklart. Vi har udtrykkelig sagt – mellem de to landes regeringer og bekræftet den 30. december – at vi laver verdens bedste miljøløsning på det projekt. Og vi har defineret betingelserne for, at det skal laves, hvordan det skal laves, og under hvilke betingelser det skal laves.

Når så projektet går i gang ude i det virkelige liv, så er det, de tredimensionale målinger kommer ind i billedet som vores garant for, at den politiske beslutning kan nås i det virkelige liv. Det må da være den rækkefølge, det skal foregå i.

Der er intet, der er ændret. Der er et intenst ønske fra den danske regering om at kunne levere et flot projekt, som alle mennesker kan glæde sig over langt ind i næste århundrede, og som virkelig har sin basis i den fælles miljøløsning, som vi er enige om, og som jeg er sikker på at SF også deler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Det næste spørgsmål er stillet til trafikministeren af hr. Gade. Jeg kan oplyse, at dette spørgsmål samt de to næste spørgsmål vil blive besvaret af den fungerende trafikminister, justitsministeren.

Spm. nr. S 485**3) Til trafikministeren af:****Gade (SF):**

»Vil ministeren oplyse, hvor mange kontrakter A/S Øresundsforbindelsen endnu ikke har underskrevet, samt om regeringen vil tage initiativ til at sikre, at A/S Øresundsforbindelsen ikke indgår nye kontrakter?«

Skriftlig begrundelse

Den svenske udsættelse af Øresundsbeslutningen giver Danmark en tiltrængt tænkepause. Efter spørgerens mening må dette straks få konsekvenser for anlægsarbejder på de danske landanlæg.

Gade (SF):

Nu er vi så ved diskussionen om, hvad der konkret bliver foretaget fra dansk side på baggrund af den svenske beslutning. Der vil jeg gerne have klar besked om, hvorvidt man stopper alle kontrakter – hvad jeg synes ville være rimeligt på baggrund af, at den svenske regering jo altså er mere miljøvenlig og tager situationen mere alvorligt, end den danske regering gør.

Trafikministeren (Erling Olsen, fg.):

Vi synes, det ville være urimeligt at standse alle kontrakter på nuværende tidspunkt. Vi betragter det på den måde, at der stadig ingen tvivl er om, at der er et stort flertal både i den svenske Riksdag og her i Tinget for, at broen skal komme.

Det, der er sket, er, at beslutningsprocessen er blevet noget forsinket, og det fører til, at dele af projektet på dansk side udsættes. Det giver en forsinkelse, men den regner vi med at kunne hale ind både tidsmæssigt og økonomisk.

Som nævnt vil statsministeren nu med sin svenske kollega søge en afklaring af, hvad der ligger i den svenske beslutning, og så vil stats-

ministeren, når det er sket og vi er blevet klar over, hvad der ligger i den, drøfte tingene internt. Derefter vil jeg hurtigst muligt komme til følgegruppen og svare på alle de detaljerede spørgsmål – både tidsmæssige og økonomiske.

Men det overordnede er, at vi siger, at det, der på dansk side vedrører anlægsarbejder, der har relation til kyst til kyst-forbindelsen, standser vi, indtil vi har fået en endelig afklaring, mens det, der vedrører landanlæggene alene, nemlig motorvejen til Kastrup Lufthavn og jernbanen til Kastrup Lufthavn, fortsætter som planlagt, fordi vi må sige, at der ikke er sket ændringer i den forudsætning, der hedder, at broen skal bygges. Vi har stadig en folkeretligt bindende aftale med svenskerne om, at vi skal have den bro bygget.

Gade (SF):

Jeg forstod på den fungerende trafikminister, at han ville orientere følgegruppen. Den interesserer mig ikke ret meget. Jeg tror heller ikke, den interesserer parlamentet. Jeg håber, at jeg skal forstå det således, at ministeren også vil orientere Folketinget. Følgegruppen er jo et privat kaffeselskab, som er knyttet til projektet, og har jo ingen rolle i forhold til vores parlamentariske system; det regner jeg med vi er enige om.

At påberåbe sig, at et stort flertal står bag, og at det giver en eller anden autoritet – ja, jeg forstår sådan set godt, at ministeren bruger argumentet. Problemet er jo bare, at i begge lande har det flertal det forholdsvis vanskeligt med at kunne sætte sig igennem i en politisk realitet. Det, jeg ikke forstår ved ministerens svar, er, at man ikke stopper hele projektet. Men lad mig prøve med to konkrete spørgsmål:

Spørgsmål 1. Får Folketinget straks en liste over kontrakter, der ligger klar til underskrift, med meddelelse om, om man vil skrive dem under eller man ikke vil skrive dem under? Og med straks mener jeg i dag og tidligt i morgen. Får Folketinget de oplysninger, hvis jeg ikke kan få dem i dag?

Spørgsmål 2, det er den konkrete del af det. Sydhavns-gadetunnelen, bliver den kontrakt underskrevet? Jeg synes, det ville være rimeligt at standse den, men bliver kontrakten underskrevet? Er det sådan, ministerens svar skal fortolkes?

Ole Donner (FP):

Jeg har læst i dagspressen, at direktør Hummelose fra konsortiet derude siger: Vi fortsætter uanfægtet uanset den beslutning, som svenskerne nu har truffet – medmindre vi får besked fra højeste sted.

Når der kommer sådan en udtalelse fra direktøren, må jeg gå ud fra, at man fortsætter med at underskrive kontrakter, man fortsætter med at lave projekter og arbejder videre, som om intet var sket. Derfor vil jeg gerne spørge den fungerende trafikminister, om denne ordre fra højere sted er givet eller vil blive givet, altså om der er sket ændringer inden for de sidste 14 dage.

Så noterede jeg mig også med tilfredshed, at den fungerende minister sagde, at han gerne ville komme og orientere følgegruppen. Den fungerende minister kan jo ikke vide, hvad jeg har lovet den ordinære trafikminister, nemlig at hver eneste gang der er møde i den følgegruppe og der er indkaldt til det, så er der altså et samrådsspørgsmål fra undertegnede, der beder ministeren om at komme i det rigtige udvalg, som har med sagen at gøre.

Trafikministeren (Erling Olsen, fg.):

Først spørgsmålet til følgegruppen og til Folketinget. Det hører med til almindelig høflighed, at man først fortæller sine nærmeste venner, hvad det drejer sig om; dernæst skal vi nok komme i Folketinget og forklare det videre.

Der er simpelt hen tale om en meget lille tidsforskel. Det er klart, at oplysningerne skal på bordet. Intet skal skjules. Derfor kan hr. Gade også få det svar, han måske efterlyser at få i morgen, her og nu:

Jeg kan ikke give oplysninger om, hvor mange kontrakter der er, men jeg kan give oplysninger om, hvad det drejer sig om, og det er den beslutning, vi har truffet, og som hr. Gade nok vil være uenig i, fordi hr. Gade helst ser, at vi stopper det hele. Det er jo et ærligt standpunkt, men det er bare ikke vores.

Vores standpunkt er, at vi fortsætter fuldstændig efter planen og tegner kontrakter på de tidspunkter, hvor de skal tegnes efter planen, på alt, hvad der vedrører motorvejen og jernbanen til Kastrup Lufthavn.

Men når det drejer sig om godsshunten, og når det drejer sig om Fiskerihavnen, kan jeg

sige med det samme, at vi udsætter ekspropriationerne indtil videre, for så vidt angår Fiskerihavnen, og at vi udsætter ekspropriationerne, for så vidt angår godsbanelinjen.

Det er, om jeg så må sige, det, der sker, og det forstår jeg at hr. Gade er utilfreds med. Og det må man også være, hvis man har den holdning, hr. Gade har.

Men det er helt klart, hvad der sker og hvorfor.

Ole Donner (FP):

Det er klart, at ministeren må konferere med sine nære venner, og dér må jeg selvfølgelig konstatere, at sådan er det.

Men jeg vil da spørge ministeren, om ikke ministeren vil svare på det spørgsmål, som jeg stillede vedrørende det, at direktøren, Henning Hummelose, har udtalt, at han fortsætter, som om intet er hændt, indtil han får en ordre fra højere sted. Og det højere sted går jeg så ud fra er den fungerende trafikminister.

Og mit spørgsmål var så, om der er givet besked til Henning Hummelose om, at der er sket ændringer i forhold til det, der har været tilfældet tidligere, eller om der vil blive givet ordre til, at der *skal* ske nogle ændringer.

For jeg går ikke ud fra, at man bare skal fortsætte uanfægtet og begynde at bygge noget ud over vandet, som så kan blive stående, til svenskerne – hvis de siger ja engang – kan tilslutte sig. Hvis de ikke gør det, har vi fortilfælde med broer i Jylland, der er bygget på en mark, og som der ikke er blevet brug for.

Trafikministeren (Erling Olsen, fg.):

Der er givet en ordre, som går ud på at fortsætte motorvejsarbejdet til Kastrup Lufthavn, at fortsætte jernbanearbejdet til Kastrup Lufthavn, at standse ekspropriationerne i Fiskerihavnen og at standse ekspropriationerne, for så vidt angår det, man med et fremmedord kalder godsshunten.

Gade (SF):

Jeg vil godt takke for svaret vedrørende følgegruppen. Det er en korrekt fremstilling, og sådan mener jeg også at den sag må håndteres.

Det er rigtigt, at jeg er ikke tilfreds med svaret i øvrigt. Jeg vil også spørge den fungerende trafikminister, om han er sikker på, at det er i fuld overensstemmelse med den lovgivning, vi

[Gade]

har på området, når der nu er tvivl om, at kyst til kyst-forbindelsen bliver gennemført. Kyst til kyst-forbindelsen skal finansiere anlægsandelen, og alligevel fortsætter man dele af anlægget.

Jeg mener, det rejser et spørgsmål. Jeg har ikke studeret det, men jeg mener, at det, man må sige her, er, at det er et principielt spørgsmål, som bør afklares.

Sydhavnen kan vi komme tilbage til i næste spørgsmål.

Trafikministeren (Erling Olsen, fg.):

Problemet er, at hr. Gade er i tvivl om, at kyst til kyst-anlægget bliver gennemført. Jeg er indtil videre ikke i tvivl. Jeg mener helt klart, at jeg kan tage den risiko, som hr. Gade vil kalde det, og gå ud fra, at kyst til kyst-anlægget vil blive gennemført.

Det, der er sket her, er ikke, at man fra svensk side har sagt: Vi vil ikke være med til et kyst til kyst-anlæg. Man har sagt: Vi vil gerne have detaljeret den løsning, som Vattendomsstolen har anerkendt.

Derfor mener jeg, at vi gør det rigtige i denne sag, men jeg har jo også et andet udgangspunkt end hr. Gade. Men sagt herfra: Jeg er ikke i tvivl om, at med de meldinger, vi har fået fra svensk side, kommer kyst til kyst-forbindelsen.

Det, vi skal gøre – når nu beslutningsprocessen i Sverige har trukket ud – er at se på, hvordan vi så tidsmæssigt og økonomisk skal tilpasse os, sådan at vi kan holde budgettet. Det mener vi at vi har gode og sikre muligheder for, og det vil vi som sagt først orientere følgegruppen om og så så hurtigt som muligt derefter Folketingets Trafikudvalg.

Gade (SF):

Ministerens begrundelse for, at dette her uden tvivl kan lade sig gøre ifølge loven, er, at regeringen ikke er i tvivl om, at kyst til kyst-anlægget kommer.

Den argumentation vil jeg så prøve at køre videre:

Hvorfor har regeringen så taget den beslutning at aflyse – midlertidigt måske – den del af projektet, som man siger har med kyst til kyst-anlægget at gøre?

Jeg leder bare efter logikken i det, for min logik er, at man stopper hele projektet og kon-

staterer, at der er en ny situation. Men i stedet har regeringen så valgt en mellemmodel, som jeg ikke rigtig kan forstå logikken i i forhold til den argumentation, ministeren kom med før.

Trafikministeren (Erling Olsen, fg.):

Der er to slags logik: Streng logik som hr. Gades og menneskelig logik som vores. (*Munterhed*). Og det, vi siger, er så, at vi ikke tvivler på, at kyst til kyst-forbindelsen kommer, men at der faktisk, hvis vi taler om Fiskerhavnen, ingen grund er til at nægte bådene derude lidt længere tid til at plaske rundt i vandet i.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 459**4) Til trafikministeren af:****Gade (SF):**

»Agter ministeren at aflyse de planlagte ekspropriationer i Københavns Sydhavn, indtil det er afklaret, om der skal anlægges en tunnel under Kalvebodløbet, og indtil det er afklaret, om der kommer en Øresundsbro?«

Skriftlig begrundelse

Københavns Kommune undersøger i øjeblikket de økonomiske muligheder for at anlægge en tunnel under Kalvebodløbet i stedet for en bro. Samtidig planlægger A/S Øresund at påbegynde ekspropriationer i Københavns Sydhavn (Fiskerhavnen) i begyndelsen af februar. Hvis der ikke kommer en Øresundsbro, eller hvis der skal opføres en tunnel i stedet for en bro over Kalvebodløbet, betyder det, at de planlagte ekspropriationer sker på et fejlagtigt grundlag – hvorfor broelskabet, de berørte ejere og i sidste ende staten vil lide et helt unødvendigt tab.

Gade (SF):

Jeg har forstået, at jeg får det svar på dette spørgsmål, at man dropper ekspropriationen i Fiskerhavnen totalt i begge modeller, både på den del, der har med kyst til kyst-forbindelsen at gøre, og den, der har med lufthavnen at gøre.

Det er så det, ministeren kalder menneskelig logik. Det er ikke strengt logisk; det har ministeren i hvert fald fuldstændig ret i. Så er det

[Gade]

spørgsmålet, om det er menneskeligt, for jeg forstår, at man måske oven i købet en af dagene går i gang med at skrive en kontrakt under, der handler om byggeri af Sydhavnstunnelen. Jeg vil spørge, om det er rigtigt.

Jeg vil så stille det andet spørgsmål:

Er man indstillet på at bruge pausen med hensyn til Kalvebodløbet til også at inddrage den undersøgelse, vi ved der kommer fra Københavns Kommune om en tunnel i stedet for det planlagte projekt?

Trafikministeren (Erling Olsen, fg.):

Her er vi igen inde i den menneskevenlige logik. (*Munterhed*). Jamen sådan er det altså bare, for problemet er – som hr. Gade rigtigt siger – at der er to grunde til den planlagte ekspropriationsforretning i Fiskerhavnen.

Den ene vedrører godsshunten. Den anden vedrører også persontrafikken. Så er spørgsmålet, om vi kan skille det ad ekspropriationsteknisk. Det er der store tidsmæssige og andre vanskeligheder ved. Og i og med, at vi nu omorganiserer arbejdet tidsmæssigt, får vi også tid til at tage stilling til det, hvis Københavns Kommune foretager disse sideløbende undersøgelser.

Men indtil videre må vi gå ud fra, at det er den plan, der er lagt én gang, som gælder, og at vi kører videre, som om det, der er sket, er, at vi har fået en forsinkelse af beslutningsprocessen, og at vi så må omorganisere arbejderne. Og vi har så fundet ud af, at vi i den forbindelse kan tage et hensyn til de mennesker, der har både i Fiskerhavnen, og så må vi se, hvordan det går med det øvrige.

Men de øvrige ændringer i projektet, hvis der kommer nogen, forudsætter, at der er en anden beslutning i den såkaldte følgegruppe. Og her må man altså have mig meget undskyldt: Selv om vi orienterer hele Folketinget, er det faktisk følgegruppen, der her træffer beslutningen.

Gade (SF):

Kunne man ane lidt positivt i dag her til sidst: »så må vi se, hvordan det går med det øvrige«? Det var ikke så meget, men skal jeg forstå det sådan, at regeringen nu – hvad man ikke ville i december – seriøst vil gå i gang med at vurdere en anden løsning ved Kalvebodløbet end den, der ligger i projektet, og derved

imødekomme Københavns overborgmester og hele København, fordi der er modstandere af det projekt, der drejer sig om Kalvebodløbet?

Skulle det forstås sådan, at der er et lille bitte lys, en rigtig menneskelighed og ikke bare såkaldt menneskelig logik?

Trafikministeren (Erling Olsen, fg.):

Jamen der er både almindelig menneskevenlighed og menneskelig logik i det, og der er også økonomisk logik og miljømæssig logik.

Det, der har været problemet med den løsning, man har ønsket fra Københavns Kommune, er dels, at den koster en masse penge, dels, at man vil komme ind i nogle forureningsproblemer, hvis man vil grave ud til en tunnel. Og alt dette er så endt med, at vi har accepteret, at Københavns Kommune prøver at komme med en undersøgelse, der viser, hvad en tunnel vil koste, og her regner vi med, at rapporten vil foreligge primo februar.

Det er klart, at den må indgå i de diskussioner, vi har, og det, der så er afgørende, er, om vi inden for det budget, som også hr. Gade vil holde os fast på, da finder, at der er mulighed for at imødekomme sådanne ønsker. Jeg må sige, at jeg ikke kan give noget tilsagn om det; men jeg kan give tilsagn om ikke at være argumentresistent.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 486

5) Til *trafikministeren* af:

Gade (SF):

»Hvordan har ministeren tænkt sig at medvirke til etablering af et regionalt miljøprogram for Øresundsregionen, som også indeholder en luftkvalitetsmålsætning, og hvordan vil ministeren sikre, at et sådant miljøprogram bliver efterlevet?«

Skriftlig begrundelse

I det svenske pressekommuniké fra den 13. januar 1994 nævnes det, at den svenske regering vil tage initiativ til et fælles regionalt miljøprogram for Øresundsregionen sammen med den danske regering.

Trafikministeren (Erling Olsen, fg.):

Mit svar er, at vi er startet med en principer-

[Trafikministeren]

klæring om, at vi ønsker at lave et sådant miljøarbejde i Øresundsregionen, og at vi har haft drøftelser på embedsmandsplan med danske og svenske eksperter. En af ideerne går ud på, at man vil sikre en hensigtsmæssig lokalisering af forurenende virksomheder i regionen for at begrænse luftforureningen.

Men det korte af det lange er, at her gælder det, at viljen er til stede, at vi planlægger det, og at vi søger at sikre så god en kontrol af luftmiljøet som muligt, men vi har ikke noget præcist at sige i dag.

Gade (SF):

Sidst vi diskuterede denne sag med regeringen, sagde man nej til en luftkvalitetsmålsætning, og nu siger den fungerende trafikminister, at man har ikke noget præcist at sige i dag. Det kan man vel kalde et fremskridt. Det går langsomt, men det kan da være, at vi er på vej.

Jeg skal sige til regeringen, at som jeg læser det svenske pressekommuniké, som statsministeren og de øvrige ministre og vel også den fungerende trafikminister om lidt skal drøfte med den svenske statsminister, så kan man da ikke komme uden om at have en diskussion om en luftkvalitetsmålsætning. Derfor synes jeg sådan set, at den danske regering lige så godt i dag kunne sige, at når vi skal kigge på hele regionens forureningsforhold i forbindelse med den trafikudvikling, der knytter sig til en fast forbindelse, skal der selvfølgelig være en luftkvalitetsmålsætning også på vores side. Svenskerne har jo lavet en luftkvalitetsmålsætning for deres side, og så skal der også være en luftkvalitetsmålsætning for vores side. Det er en stærk opfordring til regeringen om at komme lidt videre og så forlade gamle, dårlige synspunkter på dette punkt.

Trafikministeren (Erling Olsen, fg.):

Jeg takker for opfordringen og skal gøre, hvad jeg kan for at komme hr. Gade i møde, når ikke vi har standset Øresundsbroprojektet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 488**6) Til socialministeren af:****Poul Nødgaard (FP):**

»Er ministeren enig med departementsche-

fen i Socialministeriet, Johannes Due, når han på en konference arrangeret af Børnesagens Fællesråd udtaler, at lærerne i folkeskolen vender det blinde øje til, hvis et barn mistrives?«

Skriftlig begrundelse

Lærernes primære opgave er at undervise, og Johannes Dues udtalelser er generaliserende i en sådan grad, at folkeskolens mange dygtige lærere må føle sig krænket.

Poul Nødgaard (FP):

Da vi forleden morgen hørte Radioavisen, tror jeg nok, der var mange danskere, der lukkede ørerne ekstra meget op, for der lød i æteren en oplysning om, at Socialministeriets departementschef havde udtalt, at det faktisk var landets folkeskolelæreres skyld, at vore børn mistrives.

Jeg har så rejst dette spørgsmål i dag, fordi jeg faktisk tog til genmøle mod den udtalelse, for jeg finder, at vi har rigtig mange danske folkeskolelærere, der gør en stor, stor indsats i skolerne.

Jeg vil gerne have socialministeren til at svare på to ting. Den ene er, om socialministeren bakker sin departementschef op i de udtalelser, han har fremsat. Det synes jeg kunne være meget interessant at få at vide.

Den anden ting, jeg gerne vil have at vide af socialministeren, er, hvor snitfladen for, hvad en departementschef egentlig må i relation til ministeren, ligger.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Departementschef Dues udtalelse var et led i et personligt debatoplæg på Børnesagens Fællesråd, hvor han bl.a. tog læreres rolle i relation til børn op. Børnesagens Fællesråd omfatter jo institutioner, der har med børn, der er anbragt uden for hjemmet, at gøre.

Når jeg læser referatet af, hvad der blev sagt i det debatoplæg, er sigtet for mig at se at rejse en debat om bl.a. læreres rolle i forhold til børn, der vantrives og lider af omsorgssvigt. Jeg er enig i det sigte, jeg er enig i, at det er meget påkrævet, at vi får en debat om, hvordan vi sikrer, at det bliver opdaget i tide, at der er børn, der vantrives og lider af omsorgssvigt. Vi ved også, at det er sådan, at det ikke altid bli-

[Socialministeren]

ver opdaget i tide. Der har været konkrete sager fremme, der viser, at der er blevet grebet for sent ind. Der er netop lavet en større undersøgelse af børn anbragt uden for hjemmet, der viser, at hvis de børn får problemer senere i livet, er det ikke så meget på grund af, at de har været anbragt, men fordi de er blevet anbragt for sent.

Undersøgelsen viser også, at der er børn, der har givet signaler om, at der var noget galt, uden at blive hørt. Jeg mener, det er overordentlig vigtigt, at vi får en debat om, hvordan vi sikrer, at disse børn bliver spurgt i tide, sådan at der kan blive taget hånd om både dem og deres forældre. For det er tit sådan, at det i virkeligheden er forældrene, der trænger til en hjælpende hånd. Så det sigte er jeg enig i.

Hvis man sætter sig ned og tager formuleringen strikte på ordet, så er den for generelt formuleret. Men jeg tror heller ikke, at det, departementschef Due mener, er, at alle skolelærere lukker øjnene. Jeg tror, departementschef Due er enig i, at skolelærerne gør et stort arbejde, men at det er nødvendigt at påpege, at der er brug for også at råbe skolelærerne op.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, om ministeren er klar over, hvilket forment system der står til rådighed på vore skoler. Jeg skal bare i flæng nævne, at der er tilknyttet skolepsykologer til samtlige skoler, at vi har det såkaldte SSP-samarbejde – socialvæsen, skole og politi – der også fungerer, at der også er en skoleledelse, og at man også kan henvende sig til de pågældende socialforvaltninger.

Nu skal man heller ikke gøre børn til problembørn, hvis de ikke er det. Derfor må jeg sige, at det kan være svært for en lærer præcist at sige, når man er nået dertil, hvor man skal have et barn hvirvlet – hvis jeg må bruge det udtryk – ind i et eller andet system.

Og det, der er faldet mig for brystet, er den generalisering, der har ligget i den udtalelse, at danske folkeskolelærere ikke tager sig af børnenes ve og vel. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge ministeren, om hun er enig med mig i, at lærernes primære opgave er at undervise børnene og dygtiggøre dem. Det må være deres primære opgave. Dette her er en sekundær opgave, hvor de kan lade gå videre, at der er de

og de problemer med det og det barn. Så hvis vi kunne nå til enighed om i hvert fald de ting, jeg her fremfører, kunne vi måske mødes. Men jeg er stadig væk lidt bekymret. Jeg har ikke fået noget svar på, hvor langt departementschefen egentlig vil gå i sine udtalelser. Det kommer forhåbentlig i det sidste svar.

Kirkegaard (KF):

Når man har med børn at gøre, kan man komme til at begå fejl. Det kan man, uanset om man er ansat i socialforvaltningen eller man er ansat som lærer i folkeskolen.

Noget andet er, hvis man udtrykker sig i generelle vendinger, og det har jeg forstået at departementschefen har gjort. Derfor vil jeg gerne direkte spørge socialministeren: Tager socialministeren afstand fra det, som departementschefen har sagt, hvis dette er at opfatte som en generel beskrivelse af den danske lærerstand?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg er enig med hr. Poul Nødgaard i, at det er skolelæreres primære opgave at undervise. Men jeg mener på den anden side ikke, at den opgave kan adskilles fra det at varetage en social opgave i forhold til børnene. For vi ved, at hvis børn har det dårligt, ja, så kan de heller ikke lære, så forringes deres indlæringsevne. Derfor mener jeg, det er overordentlig vigtigt, at skolelærere ligesom alle andre, der har med børn at gøre, er opmærksomme på, om de får den omsorg, der er behov for.

Og den debat, der har været i de senere dage med udtalelser fra forskellige personer, der har med børn at gøre, der er i vanskelige situationer, viser, at det er en påkrævet og nødvendig debat. Jeg vil hverken sige ja eller nej til eller tage afstand fra departementschef Dues udtalelser. Det er hans personlige indlæg i en debat, og enhver embedsmand – også en departementschef – har lov til at komme med sine personlige holdninger. Men jeg er enig i sigtet i den udtalelse, der er kommet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 489

7) Til *indenrigsministeren* af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren bekræfte, at de foreløbig

[Pia Kjærsgaard]

12.000 flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, der har fået midlertidigt ophold i Danmark, senere vil kunne søge asyl på almindelige betingelser og dermed få mulighed for at få fast opholdstilladelse?«

Første næstformand (Ivar Hansen):

Justitsministeren er fungerende indenrigsminister.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det var jeg ikke klar over, men så ved jeg det nu. Jeg er i hvert fald ikke blevet gjort opmærksom på det.

Men så vil jeg godt spørge den fungerende indenrigsminister, hvad man har tænkt sig at gøre ved de flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, som nu har fået midlertidig opholdstilladelse.

Der har jo været mange røster fremme – og så fra ministerens eget parti – om, at de skulle have lov til at blive. Og jeg vil gerne høre, hvilke tanker regeringen har gjort sig, for da man vedtog loven om midlertidig opholdstilladelse, var det en af begrundelserne for, at Fremskridtspartiet stemte imod. Når de først er i landet, kan de jo ifølge de gældende betingelser søge asyl, og det er min vurdering, at når de først er i landet, vil man kunne lade dem blive her med fast opholdstilladelse.

Indenrigsministeren (Erling Olsen, fg.):

Jeg kan bekræfte – således som fru Pia Kjærsgaard beder om – at de vil kunne søge asyl, når de har fået midlertidig opholdstilladelse, men selve behandlingen af asylsagen har man i Direktoratet for Udlændinge lov til at udskyde i op til to år. Og denne ret til at udskyde selve behandlingen efter lovens § 14 i op til to år gør, at vi endnu har nogen tid til at tænke over, hvilke svar vi skal give fru Pia Kjærsgaard på det spørgsmål, hun her rejste mundtligt.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg må sige til ministeren, at jeg slet, slet ikke er tilfreds med svaret. Jeg synes, det er for svagt, at man ikke gør noget på nuværende tidspunkt, hvor problemet faktisk er der, og hvor forskellige institutioner, f.eks. Dansk Røde Kors, har rejst problemet og påpeget, at der er et meget stort problem med de flygtninge,

som sidder i centrene, og som sidder på andre vilkår end dem, der er her på almindelige betingelser.

Jeg mener, at regeringen nu, hvor der er kommet over 12.000 på disse betingelser, må være forpligtet til at fortælle, hvad der er regeringens hensigt.

Indenrigsministeren (Erling Olsen, fg.):

Det er rigtigt, at vi har et problem, og at det er et stort problem. Det er også derfor, vi bruger nogen tid til at tænke over det; vi er ikke afklarede endnu. Det er mit ærlige svar.

Pia Kjærsgaard (FP):

Hvor lang tid skal regeringen bruge til at tænke over det, for med de betingelser, der gælder i dag, udløber den første periode jo til december 1994? Kan jeg have ret i min antagelse, at regeringen måske bevidst tænker så længe, at man når frem mod december 1994, eller vil man på et tidspunkt forinden have gjort sig overvejelser om, hvad der skal ske?

Jeg synes, at man er forpligtet til at komme med en tidstermin for det og fortælle, hvad man agter at gøre ved det, i stedet for blot at sige, at man behøver nogen tid. Hvor lang tid skal der gå, og hvor lang tid kan man i øvrigt vente? Så vidt jeg kan vurdere, kan man under de betingelser, som man vedtog loven om midlertidig opholdstilladelse under, forlænge den igen og igen. Der er faktisk ikke nogen øvre grænse.

Man må have gjort sig nogle tanker om, hvor længe man skal blive ved. Der er jo desværre ikke udsigt til, at de midlertidige flygtninge kan vende hjem, når nu de er her, for der ikke er nogen udsigt til fred i det tidligere Jugoslavien.

Indenrigsministeren (Erling Olsen, fg.):

Det er rigtigt, at der er ikke så lang tid til december 1994, men det er altså også rigtigt, at vi gør os tanker, og disse tanker er ganske sammensatte, og vi er ikke afklarede endnu.

Pia Kjærsgaard (FP):

Så må jeg afslutningsvis sige til ministeren og regeringen, at jeg kan forstå, at der vil komme en redegørelse i løbet af april måned.

Jeg skal allerede nu annoncere, at hvis ikke ministeren selv sætter det til behandling her i

[Pia Kjærsgaard]

Folketinget, bliver der rejst en forespørgselsdebat om det her fra Fremskridtspartiets side.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget:

Behnke, Kim (FP): spm. nr. S 421 og 424

Behnke, Tom (FP): spm. nr. S 433 og 434

Christensen, Jan Kørpe (FP): spm. nr. S 422

Christensen, Lysholm (KRF): spm. nr. S 409

Gade (SF): spm. nr. S 431

Hornbech, Birthe Rønn (V): spm. nr. S 324 og 379

Husmark, Birgitte (SF): spm. nr. S 423

Højland, Niels (FP): spm. nr. S 437

Jacobsen, Kirsten (FP): spm. nr. S 428, 429 og 430

Jensby, Svend Aage (V): spm. nr. S 427

Kirkegaard (KF): spm. nr. S 435

Kjærsgaard, Pia (FP): spm. nr. S 404, 416 og 418

Pedersen, Thor (V): spm. nr. S 432

Spm. nr. S 421

Til *arbejdsministeren* (28/12 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at få ændret gældende regelsæt således, at kommuner kan anvende arbejdsløse til snerydning som led i de almindelige betingelser for opnåelse af dagpenge?«

Begrundelse

Det forekommer næsten komisk absurd, at vi på samme tid kan have over 300.000 arbejdsløse, og at kommunerne ikke har ressourcer til at få ryddet sne væk.

Ministeren bedes derfor tage initiativ til at få de nuværende regler ændret således, at landets kommuner kan anvende arbejdsløse til snerydning efter behov. De arbejdsløse skal ikke ansættes af kommunerne, men blot stille deres arbejdskraft til rådighed for snerydning som led i betingelserne for at opnå dagpenge.

Såfremt ministeren ikke måtte have vilje til at tage initiativ til ovennævnte regelændring(er), bedes ministeren begrunde, hvorfor over 300.000 personer skal have penge af det offentlige for ikke at lave noget, mens snerydning ikke kan gennemføres i nødvendigt omfang.

Svar (12/1 94):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

I begrundelsen for spørgsmålet er der lagt op til, at ledige skal stille deres arbejdskraft til rådighed for snerydning som led i betingelserne for at opnå dagpenge.

Jeg opfatter dette som liggende på linje med tidligere forslag fra Fremskridtspartiet om indførelse af en generel arbejdspligt i forhold til det offentlige for de ledige.

Jeg kan oplyse, at den gældende lovgivning ikke giver mulighed for at pålægge de ledige en arbejdspligt af en sådan karakter, og at jeg ikke vil finde det rimeligt, hvis ledige skulle pålægges at arbejde for dagpengene i stedet for på sædvanlige arbejds- og lønvilkår.

I den givne sammenhæng skal jeg gøre opmærksom på, at ledige dagpengemodtagere har en rådighedsforpligtelse, der blandt andet indebærer, at de skal påtage sig arbejde, der formidles af arbejdsformidlingen. Dette gælder selvsagt også arbejde – på sædvanlige arbejds- og lønvilkår – for en kommune ved snerydning.

Spm. nr. S 424

Til *skatteministeren* (30/12 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Efter hvilke kriterier får husstande uden vandmåler beregnet et anslået årligt vandforbrug med henblik på opkrævning af den nye vandafgift?«

Begrundelse

Et ældre ægtepar i Århus, der bor i en landejendom uden vandur, har modtaget en opgørelse fra Told og Skat, hvorefter de skal betale den nye vandafgift af et anslået forbrug på 170 m³ vand om året.

En familie i Randers bestående af 2 voksne og 3 hjemmeboende børn har fået meddelelse om, at de skal betale den nye vandafgift af et

[Kim Bønke]

anslået forbrug på 140 m³ vand om året. Også denne husstand er uden vandmåler.

I TV-Avisen den 28. december 1993 kl. 18.00 og kl. 20.30 fremgik det, at myndighederne regner med, at en normal familie på 2 voksne og 2 børn bruger 120 m³ vand om året.

Hvordan kan Told og Skat i Århus så anslå, at et ældre ægtepar på en landejendom skal bruge 170 m³ vand om året, og efter hvilke retningslinjer bliver dette anslåede vandforbrug beregnet?

Svar (11/1 94):

Skatteministeren (Stavad):

Afgift af vand, der leveres til husstande fra almene vandforsyningsanlæg (vandværker), opgøres efter den samlede udleverede mængde fra vandværket. Den enkelte husstands forbrug og dermed andel af den afgift, som vandværket skal betale til Told og Skat, fastsættes af vandværket enten efter måler eller efter anden fordelingsnøgle, f.eks. antal tilsluttede husstande.

To ens husstande med samme forbrugsmønstre, men tilsluttet hvert sit vandværk, kan derfor have et forskelligt vandforbrug.

Husstande, der ikke er tilsluttet et alment vandforsyningsanlæg, men får vand fra egen boring, f.eks. visse landejendomme, skal betale afgift efter et standardforbrug på 170 m³, jf. lovens § 7, stk. 4. Afgiften opkræves af kommunerne.

Standardforbruget svarer til den værdi, som Miljøstyrelsen anvender for indvindingstilladelser til husstandsforbrug.

Der er fastsat standardforbrug, da det vil indebære uforholdsmæssigt store administrative omkostninger at måle det faktiske forbrug i disse tilfælde. Den enkelte kommune kan dog bestemme, at vandforbruget skal opgøres efter måler.

Spm. nr. S 433

Til *arbejdsministeren* (5/1 94) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren give et opdateret svar på spørgsmål nr. S 607 af 11. marts 1992 og herunder oplyse det samlede beløb for fagforening og a-kasse, jf. ministerens svar nederst på side 3?«

Foreløbigt svar (13/1 94):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

For 1994 er arbejdsløshedskassernes årlige medlemsbidrag til staten pr. bidragspligtigt medlem følgende:

Selvstændige	4.128 kr.
Lønmodtagere Fuldtidsforsikret ...	3.552 kr.
Deltidsforsikret	2.364 kr.
Efterlønsmodtagere på trin 1	
Fuldtidsforsikret	1.776 kr.
Deltidsforsikret	1.188 kr.
Efterlønsmodtagere på trin 2	
Fuldtidsforsikret	888 kr.
Deltidsforsikret	588 kr.

Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen har oplyst, at oplysningerne vedrørende arbejdsløshedskassernes kontingent først er direktoratet i hænde ultimo januar. Det er således ikke på nuværende tidspunkt muligt at besvare denne del af spørgsmålet. Så snart oplysningerne foreligger, vil spørgsmålet blive besvaret.

For så vidt angår spørgsmålet om kontingent til de enkelte fagforeninger, kan jeg oplyse, at også daværende arbejdsminister Knud Erik Kirkegaard oplyste i besvarelsen af spørgsmål nr. S 607 af 11. marts 1992, at Arbejdsministeriet ikke er i besiddelse af disse oplysninger, og at man ikke har hjemmel til at kræve oplysninger herom, idet fagforeningerne er private foreninger uden lovbundne opgaver.

Spm. nr. S 434

Til *skatteministeren* (5/1 94):

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvad fagforeningskontingentet er for enkeltmedlemmer i de forskellige fagforeninger i Danmark?«

Begrundelse

Efter den nye skattekontrollov, hvor fagforeningerne skal oplyse, hvor meget der betales i kontingent, må det være muligt for ministeren at oplyse, hvad kontingentet er i de forskellige fagforeninger, enten samlet, for hver forening for sig eller for enkeltmedlemmer.

Svar (13/1 94):

Skatteministeren (Stavad):

Told- og Skattestyrelsen er ikke i besiddelse af oplysninger om størrelsen af medlemskon-

[Skatteministeren]

tingent til de forskellige fagforeninger i Danmark.

I henhold til skattekontrolloven skal faglige foreninger oplyse, hvor meget der betales i kontingent. Disse oplysninger indberettes af arbejdsgiverorganisationer, fagforbund, fagforeninger og faglige klubber afhængigt af den enkelte forenings vedtægter. Told- og Skattestyrelsen er ikke i stand til at henvføre disse oplysninger til de enkelte fagforeninger.

Det kan oplyses, at der i alt er godt 4.000 indberetningspligtige foreninger, der i 1993 indberettede godt 5 millioner oplysninger med et samlet beløb på 15 mia. kr.

Spm. nr. S 422

Til *forsvarsministeren* (28/12 93) af:

Jan Kørpe Christensen (FP):

»Vil ministeren fremlægge det talmateriale og de beregninger, der bevirkede, at ministeren inden for kun to uger har præsenteret to vidt forskellige regnestykker for besparelser som følge af en flytning af Sønderborg Sergentskole til Odense?«

Begrundelse

Ministeren har i svaret på spørgsmål nr. S 859 af 17. maj 1993 til spørgeren oplyst, at en flytning af Sønderborg Sergentskole til Odense vil give en samlet driftsbesparelse i Sønderborg på 17 mio. kr. fordelt med 6 mio. kr. på personel og 11 mio. kr. på driften. I svaret på spørgsmål nr. S 890 af 28. maj 1993 oplyses ligeledes til spørgeren, at der er tale om besparelser på ca. 29 mio. kr. Der er således tale om en difference på ca. 12 mio. kr.

Svar (7/1 94):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Som det indirekte fremgår af min besvarelse af 10. juni 1993 af spørgsmål nr. S 890, er der i min besvarelse af 26. maj 1993 af spørgsmål nr. S 859 ved en fejltagelse anvendt ukorrekte tal vedrørende de vurderede personel- og bygningsmæssige driftsbesparelser ved flytning af Sergentskolen i Sønderborg.

De tal, som er opgivet i svaret på spørgsmål nr. S 859, stammer fra beregninger fra 1991 og dannede grundlag for besvarelsen af 15. oktober 1991 af spørgsmål nr. S 19.

Der er således ikke tale om, at der i løbet af de to uger mellem de to besvarelser er foretaget nye beregninger eller lignende, men om en utilsigtet fejl, som jeg anså for korrigeret med min besvarelse af 10. juni 1993 af spørgsmål nr. S 890.

Tilsvarende oplysninger har jeg 6. juli 1993 givet i besvarelsen af spørgsmål nr. 23 (alm. del – bilag 103) fra Folketingets Forsvarsudvalg.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Rigsrevisionen i øjeblikket arbejder med udarbejdelse af et notat til statsrevisorerne om flytningen af sergentskolen fra Sønderborg til Odense. I forbindelse hermed og til brug for Rigsrevisionen gennemfører Forsvarsministeriet og Forsvarskommandoen en detaljeret ajourføring af status over de besparelser, der forventes opnået, når den samlede garniseringsplan er afsluttet.

Spm. nr. S 409

Til *arbejdsministeren* (21/12 93) af:

Lysholm Christensen (KRF):

»Vil ministeren oplyse, i hvilke tilfælde deltagelse i udvalgsarbejde m.m. giver anledning til, at diæter modregnes i dagpengene, og hvad ministeren vil gøre for at sikre, at dagpenge-modtagere, der er medlemmer af sådanne udvalg, ikke får modregnet diæterne i dagpenge?«

Begrundelse

Ifølge en fortolkning af bekendtgørelse 1982-03-01 nr. 57, som er foretaget af Kommunernes Landsforening, skal medlemmer af folkeoplysningsudvalg have deres diæter modregnet i dagpengene. Det sker på trods af § 1 i samme bekendtgørelse, hvor der står, at diæter og andre beløb, der ikke kan anses for at være aflønning, ikke betragtes som indtægt og derfor ikke skal modregnes i dagpengene.

Dagpengemodtagere, der bl.a. varetager hverv i henhold til de kommunale styrelseslove bortset fra hverv som borgmester, rådmand eller udvalgsformand, får derimod ikke modregnet diæter i dagpengene.

Fortolkningen af bekendtgørelsen er inkonsekvent og uheldig og kan føre til, at arbejdsløse kun i mindre omfang vil deltage i frivilligt ulønnet arbejde.

Svar (12/1 94):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan oplyse, at det er et grundlæggende princip, at arbejde, der udføres i en ledighedsperiode, medfører fradrag i dagpengene. Årsagen hertil er, at arbejdsløshedsdagpenge er erstatning for mistet arbejdsindtægt.

Også skattepligtige beløb, der modtages for varetagelse af borgerlige ombud, offentlige og private hverv, medfører som hovedregel fradrag i dagpengene. Årsagen til dette er, at udbetaling af skattepligtige beløb, der modtages for varetagelse af sådanne hverv, er udtryk for, at der er en arbejdsindsats forbundet med varetagelse af hvervene.

Hovedreglen om fradrag i dagpengene er dog fraveget for så vidt angår beløb, der udbetales til medlemmer af kommunalbestyrelser og amtsråd efter reglerne i de kommunale styrelseslove bortset fra vederlag for hverv som borgmester, rådmænd og udvalgsformænd. Hertil kommer, at hverv som nævning, domsmand, lægdommer, tilforordnet ved valg og hverv ved opfyldelse af vidnepligten ikke medfører fradrag i dagpengene.

Undtagelserne for så vidt angår disse specifikke hverv er begrundet i, at samfundet har en stor interesse i, at alle og dermed også arbejdsløse kan udføre disse hverv.

Jeg kan oplyse, at reglerne er indeholdt i § 2, stk. 2, i Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens bekendtgørelse nr. 57 af 1. marts 1982 om arbejdes og indtægters betydning for arbejdsløshedsdagpengenes størrelse, som ændret ved bekendtgørelse nr. 558 af 1. juli 1993.

Skattepligtige honorarer til medlemmer af udvalg m.v., herunder folkeoplysningsudvalg, som der er henvist til i begrundelsen for spørgsmålet, medfører altså efter de gældende regler fradrag i dagpengene.

Jeg kan oplyse, at jeg også har fået en henvendelse fra Danske Gymnastik- & Idrætsforeninger om fradrag for diæter for deltagelse i folkeoplysningsudvalg. På den baggrund har jeg bedt om at få problemstillingen nærmere belyst, herunder hvilke konsekvenser en ændring ville have for det øvrige regelsæt.

Spm. nr. S 431

Til statsministeren (5/1 94) af:

Gade (SF):

»Har den danske regering drøftet den så-

kaldte air-side-tunnel på de seneste møder med den svenske regering om Øresundsbroen, og har dette ført til en afklaring af, hvem der skal betale for tunnelen, og i benægtende fald vil statsministeren da oplyse, hvorfor det ikke har været tilfældet, samt om dette spørgsmål bliver afklaret, inden der indgås en aftale med den svenske regering om kyst til kyst-anlægge-
ne?»

Begrundelse

I svar af 30. december 1993 på spørgsmål nr. S 347, hvor den fungerende trafikminister fremsender A/S Øresundsforbindelsens net-cash-flow for Øresundsforbindelsen, fremgår det af bemærkningerne til opstillingen, at det forudsættes, at air-side-tunnelen er en del af kyst til kyst-anlægget, således at Danmark kun skal betale halvdelen af tunnelen, medens svenskerne alene skal finansiere Malmø-tunnelen.

Det har dog tidligere været oplyst, at dette spørgsmål var til forhandling. Spørgeren mener derfor, at det er afgørende, at det bliver afklaret, hvad der helt præcist er omfattet af kyst til kyst-anlægget, inden det besluttet at indgå en aftale med svenskerne om denne del af Øresundsforbindelsen. Det er heller ikke spørgeren bekendt, at det tidligere har været dansk praksis at indgå en aftale om et anlæg (i denne størrelsesorden) uden på forhånd at kende den præcise juridiske og finansielle afgrænsning af anlægget.

Svar (13/1 94):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Ifølge artikel 2 i regeringsaftalen af 23. marts 1991 om den faste forbindelse over Øresund træffer Danmark og Sverige senere aftale om forbindelsens præcise afgrænsning.

Jeg har drøftet spørgsmålet med statsminister Carl Bildt på vores møde om Øresundsforbindelsen den 30. december 1993. Vi var på mødet enige om, at de to landes trafikministre skal forhandle spørgsmålet om afgrænsning, jf. mit brev til statsminister Carl Bildt af 30. december 1993, som vedlægges.

Eftersom den præcise afgrænsning mellem kyst til kyst-anlægget og landanlægget primært er et spørgsmål, der vedrører fordelingen af omkostningerne mellem Øresundskonsortiet

[Statsministeren]

og landanlægselskaberne, er der ikke noget til hinder for, at arbejdet med projektet fortsætter parallelt med, at spørgsmålet om afgrænsning afklares.

Bilag

København, den 30. december 1993

Statsminister Carl Bildt
Statsrådsberedningen
103 33 Stockholm
Sverige

Kære Carl Bildt

Den danske offentlige høring om Øresundsforbindelsens kyst til kyst-anlæg er nu afsluttet, og den 14. december 1993 havde det danske Folketing en debat om trafikministerens redegørelse for anlæg af fast forbindelse over Øresund. Der er hermed etableret det fornødne grundlag for, at man på dansk side kan fastsætte de nærmere miljøkvalitetsmålsætninger og krav til anlæggets udformning m.v. for den faste forbindelse over Øresund.

Jeg har endvidere noteret mig, at den svenske miljøprøvning nu afsluttes.

Endelig har jeg med tilfredshed noteret mig, at vore to landes trafikministre og miljøministre ved flere møder har drøftet de spørgsmål, som Danmark og Sverige bør være enige om, inden de endelige regeringsbeslutninger kan træffes.

Det drejer sig om anlæggets blokering for vandgennemstrømningen til Østersøen, gravearbejderne i Øresund, fælles overvågnings- og kontrolprogram samt regulering af søtrafikken. Vi er fra dansk side indstillet på, at disse vilkår fastsættes nu.

Med hensyn til vandgennemstrømningen vil den danske regering sikre gennemførelsen af en egentlig matematisk nulløsning. Herved forstås, at der ikke må ske en ændring af vandgennemstrømningen i Øresund og i ilt- og salttilførslen til Østersøen som følge af Øresundsforbindelsen.

En sådan nulløsning sikres bedst gennem en fortsat miljøoptimering af selve anlægget og ved gennemførelse af supplerende kompenserende afgravninger beregnet på en statistisk sikker måde med anvendelse af tredimensionale modeller. Dette indebærer bl.a., at den kunstige halvø forkortes med mindst 250 meter, og at den kunstige ø flyttes så langt mod øst som muligt.

De kompenserende afgravninger skal gennemføres i tilknytning til de øvrige anlægsarbejder og således, at den endelige fastlæggelse og udførelse af de afsluttende afgravninger sker på grundlag af de faktiske anlægsarbejder og ved anvendelse af tredimensionale modeller på baggrund af måledata fra før anlægsarbejdet og for hele anlægsperioden. Beregningerne skal udføres af to uafhængige institutter.

For så vidt angår gravearbejdet, skal dette efter dansk opfattelse udføres skånsomt og med krav om, at det samlede sedimentspild fra graveoperationerne i gennemsnit højst må udgøre 5 pct. af de samlede afgravede mængder.

Under anlægsarbejdet bør der søges fuld opmærksomhed på kravet om begrænsninger i sedimentspildet. Øresundskonsortiet skal derfor i tilknytning til arbejdet løbende udarbejde et samlet »spildbudget« for anlægsarbejdet, som skal godkendes af de ansvarlige miljømyndigheder.

Med hensyn til et kontrol- og overvågningsprogram er det den danske opfattelse, at der skal etableres et fælles kontrol- og overvågningsprogram, som har til formål at eftervise, at de fastsatte vilkår og kriterier er opfyldt. Der skal etableres en fælles tilsynsorganisation, der forestår kontrol- og overvågningsprogrammet.

Hvad angår regulering af søtrafikken, bør de danske og svenske søfartsmyndigheder i samarbejde med Øresundskonsortiet udarbejde planer for den regulering og omlægning af søtrafikken, som anlægsarbejderne kræver.

Ud over disse helt afgørende hovedpunkter er det vigtigt, at der tilvejebringes en gensidig forståelse af såvel den danske beslutning om miljøkvalitetsmålsætninger som de efterfølgende svenske myndighedstilladelser. Dette vil kunne indebære supplerende krav på andre områder, som gensidigt skal respekteres og danne grundlag for anlæggets gennemførelse samt kontrol- og overvågningsprogrammet.

Endelig vil vi fra dansk side i overensstemmelse med artikel 2 i aftalen mellem Danmark og Sverige også gerne inden for kort tid have fastlagt den præcise afgrænsning af Øresundsforbindelsen i forhold til de nationale tilslutningsanlæg.

Det er i den forbindelse fortsat en forudsætning fra dansk side, som det også er fastlagt i regeringsaftalen, at kyst til kyst-anlægget i sin

[Statsministeren]

helhed skal brugerfinansieres – dvs. dækkes gennem afgifter for jernbane- og vejtrafikens benyttelse af forbindelsen, således at der ikke over de to landes statsbudgetter skal ydes tilskud til forbindelsen.

Det er mit håb, at den overordnede beslutningsproces på dette grundlag nu er afsluttet, således at anlægsarbejderne kan igangsættes snarest muligt.

Med venlig hilsen
Poul Nyrup Rasmussen
(sign.)

Spm. nr. S 423

Til sundhedsministeren (29/12 93) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Findes der regler for deltagelsen i arbejdet i EU's Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, der forhindrer, at det danske medlem offentliggør de i komiteen besluttede anbefalinger og disses grundlag, så snart et givet spørgsmål har været behandlet, og gøres der i øvrigt forskel med hensyn til, hvilke instanser (forbrugere, industriinteressenter, nationale embedsfolk) der informeres/spørges hvornår?«

Begrundelse

Det er fra industriministeren gentagne gange blevet udtalt, at det foreliggende direktivforslag er i overensstemmelse med anbefalingerne fra Den Videnskabelige Komité, mens Danmarks medlem i komiteen i Politiken den 29. december 1993 citeres for at sige: »Jeg kan ikke rigtig forstå, hvordan Kommissionen har læst vores rapport; de nye grænseværdier ligger langt over, hvad vi har fundet acceptabelt.« Denne oplysning ville det være godt at have haft på et langt tidligere tidspunkt i debatten om tilsætningsstoffer til fødevarer.

Svar (11/1 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler kan høres af Kommissionen om spørgsmål vedrørende beskyttelse af menneskers sundhed og liv i forbindelse med indtagelse af levnedsmidler. Herunder behandler komiteen blandt andet spørgsmål om anvendelsen af tilsætningsstoffer i levnedsmidler. Komiteens

virke er fastsat i Kommissionens afgørelse af 16. april 1974 om oprettelse af en videnskabelig komité for levnedsmidler.

Den Videnskabelige Komité's anbefalinger offentliggøres principielt. Dette sker i såkaldte rapportserier, hvor udtalelserne samles og udgives samtidig på alle officielle EU-sprog.

Af hensyn til samtidighedsprincippet er det kollegial praksis i komiteen, at de enkelte medlemmer ikke udtaler sig før en offentliggørelse. Medens komiteens udtalelser således principielt altid offentliggøres, kan medlemmerne pålægges tavshedspligt i tilfælde, hvor der er meddelt fortrolige oplysninger i forbindelse med den enkelte vurdering.

Komiteens anbefalinger på nitrit- og nitratområdet blev offentliggjort på alle officielle EU-sprog i 1992 (26. rapportserie fra Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler) og kan rekvireres fra almindelige boghandlere.

Den Videnskabelige Komité kan i sit *forberedende* arbejde vælge at indbyde personer med et særligt fagkundskab om et emne. Det afgørende er således personens fagkundskab på området og ikke, hvilken instans vedkommende repræsenterer.

Spm. nr. S 437

Til skatteministeren (6/1 94) af:

Niels Højland (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvilke bestemmelser der gør sig gældende omkring de nye tilskudsordninger til ophugning af gamle biler, hvis en bilejer vælger at sælge sin bil til en ophugger i et andet EU-medlemsland?«

Begrundelse

Der er i de seneste dage opstået et voldsomt pres på landets ophuggere i forbindelse med ikrafttrædelsen af den nye ordning om ophugningsstøtte til de bilejere, der vælger at lade deres gamle bil ophugge. Dette pres skyldes til dels, at det kun er miljøgodkendte ophuggere, der kan modtage bilerne, hvis bilejeren vil have statens ophugningsstøtte udbetalt. Derfor kan man komme i en situation, hvor der bliver meget lang ventetid på at få sin bil ophugget, hvorfor nogle bilejere måske vil sælge deres bil til ophugning i et andet EU-medlemsland, specielt Tyskland. Der er imidlertid ingen, der kan finde oplysninger om, hvorvidt støtten også

[Niels Højland]

kan gives i disse tilfælde, hvis bilen sendes til ophugning i et andet EU-medlemsland. Det forekommer spørgeren naturligt, at en sådan ordning må være indeholdt i loven, idet der i EU er fri bevægelighed over landegrænserne.

Svar (14/1 94):

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil først og fremmest slå fast, at loven om tilbagebetaling af registreringsafgift for ældre køretøjer ikke rummer bestemmelser, der muliggør tilbagebetaling af afgift for biler, der er indleveret til en ophugger i et andet EU-land.

Det står naturligvis enhver ejer frit for at sælge sin bil til en ophugger i et andet EU-land, men det er jo efter loven udtrykkeligt gjort til en betingelse for tilbagebetaling af afgiften, at der fremlægges dokumentation for, at køretøjet er indleveret til ophugning hos en autoophugningsvirksomhed, som drives i overensstemmelse med den danske lov om miljøbeskyttelse og regler udstedt i medfør heraf.

Spm. nr. S 428

Til *finansministeren* (5/1 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om det beløb, staten allerede har betalt til kammeradvokaten, er det endelige beløb i forbindelse med sagen om Himmerlandsbanken eller der kan forventes flere krav om betaling?«

Begrundelse

Spørgeren har tidligere bedt regeringen overveje en ny konstruktion for kammeradvokaten gående ud på i stedet for at have ét firma, der udelukkende eller næsten udelukkende arbejdede for staten, da at udvælge ti private advokatfirmaer. Begrundelsen for spørgsmålene (nr. S 205, 241 og 242) var, at man derved ville opnå en større uafhængighed. Regeringens begrundelse for ikke at ændre den nuværende form var, at man ved at have ét firma kunne opnå særlig store rabatter, som man ikke kunne forvente at få, såfremt opgaverne blev delt ud på flere firmaer.

Det er kommet frem, at kammeradvokatens foreløbige honorarer i forbindelse med sagen om Himmerlandsbanken nærmer sig en halv mio. kr. for en rådgivning, som må siges i bed-

ste fald ikke at have været særlig heldig. Honorarets størrelse vurderet i forhold til den ekspertvejledning, man har fået, giver spørgeren anledning til at indhente yderligere oplysninger for at kunne vurdere eventuelle initiativer vedrørende en omdannelse af kammeradvokatens virksomhed fra ét til flere firmaer.

Svar (13/1 94):

Finansministeren (Lykketoft):

Spørgsmålet har jeg forelagt for industriministeren, som oplyser, at det beløb, staten har anvist kammeradvokaten i forbindelse med sagen om Himmerlandsbanken, efter hans opfattelse er det endelige saldobeløb i kammeradvokatens favør, og at han ikke forventer yderligere krav i denne sag.

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 429

Til *finansministeren* (5/1 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke beløb staten har udbetalt i honorarer til kammeradvokaten i forbindelse med sagen omkring Himmerlandsbankens konkurs?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 428.

Svar (13/1 94):

Finansministeren (Lykketoft):

Spørgsmålet har jeg forelagt for industriministeren, som oplyser, at staten har anvist kammeradvokaten 400.000 kr. + moms, i alt 500.000 kr., i honorar i forbindelse med sagen om Himmerlandsbanken.

Industriministeren oplyser endvidere, at Finansstilsynet har anmeldt et krav på 500.000 kr. i konkursboet. Kravet er foreløbig noteret i gældsbogen som fortrinsberettiget krav.

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 430

Til *finansministeren* (5/1 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Kan ministeren afkræfte forlydender om,

[Kirsten Jacobsen]

at kammeradvokatens foreløbige honorarkrav i forbindelse med Himmerlandsbanksagen er opgjort til en halv mio. kr.?»

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 428.

Svar (13/1 94):

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg henviser til besvarelsen af spørgsmål nr. S 428 og S 429.

Spm. nr. S 427

Til *industriministeren* (4/1 94) af:

Svend Aage Jensby (V):

»Kan ministeren oplyse antallet af personer, der oppebærer iværksætterydelse – respektive etableringsydelse – inden for de serviceområder, der omfattes af reglerne om hjemmeservice?»

Svar (12/1 94):

Industriministeren (Trøjborg):

Der findes ingen statistiske oplysninger om, hvor mange virksomheder med iværksætter- eller etableringsydelse der i forvejen findes på de områder, som nu er omfattet af hjemmeserviceordningen, idet der opereres med tjenesteydelser under ét.

Jeg har fra Erhvervsfremmestyrelsen fået oplyst, at de første spinkle erfaringer med hjemmeserviceordningen viser, at knap 20 pct. af de tilmeldte virksomheder modtager etableringsydelse. Dette tal baserer sig på oplysninger, som virksomhederne selv angiver i tilmeldingen til ordningen. På grund af ordningens nylige ikrafttræden er tallene naturligvis behaftet med en vis usikkerhed.

Det ser imidlertid ud til, at hovedparten af de tilmeldte virksomheder i forvejen har eksisteret uden at modtage iværksætterydelse eller agtes drevet uden etableringsydelse.

Jeg vil benytte lejligheden til at oplyse, at jeg finder sammenhængen mellem virksomheder, der får etableringsydelse, og som tilmeldes hjemmeservice, interessant. Derfor kræves allerede nu i tilmeldingen til ordningen oplyst, om virksomheden modtager etableringsydelse.

Spm. nr. S 435

Til *arbejdsministeren* (5/1 94) af:

Kirkegaard (KF):

»Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at virksomhederne i en tid med 350.000 ledige kan få den arbejdskraft, som de har brug for, og hvordan vil regeringen sikre, at virksomheder i vækstbrancher får stillet den fornødne efteruddannelseskapacitet til rådighed?»

Begrundelse

I dagbladet Holstebro-Struer den 4. januar 1994 kan man læse, at virksomheden Tvis-Køkkener ved henvendelse på de regionale AF-kontorer forgæves har søgt kvalificeret arbejdskraft, ligesom det konstateres, at efteruddannelsessystemet ikke reagerer tilstrækkelig hurtigt til at kunne servicere virksomheder i brancher med vækst tilfredsstillende.

Svar (12/1 94):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det overordnede mål med den nye arbejdsmarkedsreform er at skabe sammenhæng i arbejdsmarkedsindsatsen, der kan medvirke til at sikre balance på arbejdsmarkedet med henblik på at understøtte den økonomiske vækst og skabe mulighed for øget beskæftigelse. Selve grundideen bag reformen er, at såvel virksomhedernes som de lediges behov og ønsker sættes i centrum, således at indsatsen kan målrettes i forhold til de behov og problemer, der måtte opstå.

De redskaber, arbejdsformidlingen (AF) har til rådighed for at sikre virksomhederne den nødvendige arbejdskraft, er den almindelige jobformidling, hvor AF's indsats retter sig mod at skaffe »rette person til rette job«, og endvidere hele overvågningsapparatet, hvor AF via de virksomhedsopsøgende aktiviteter løbende afdækker og afhjælper virksomhedernes behov for arbejdskraft og efteruddannelse af de ansatte. Via overvågningsaktiviteterne har AF mulighed for løbende at følge udviklingen af eventuelle flaskehals- og strukturproblemer, og der kan derfor hurtigt sættes ind fra regionalt hold med eksempelvis uddannelsesaktiviteter, herunder særlige uddannelsesaktiviteter finansieret af midler, som de regionale arbejdsmarkedsråd har til rådighed til imødegåelse af strukturproblemer.

[Arbejdsministeren]

I den konkrete sag har jeg indhentet Arbejdsmarkedsstyrelsens udtalelse og kan på den baggrund oplyse, at træ- og møbelbranchen i Ringkøbing Amt for tiden oplever et markant opsving, og at efterspørgslen af arbejdskraft som følge heraf stiger.

AF har derfor haft en særlig tæt kontakt til denne branche med henblik på at dække behovet for arbejdskraft, og AF i Ringkøbing Amt har formidlet mange nye medarbejdere til træ- og møbelindustrien.

Der har i 1993 været et betydeligt udbud af ordinære plankurser inden for træbranchen på AMU-centret i Herning. Hertil kommer, at Arbejdsmarkedsnævnet har finansieret en række kurser, hvor nye medarbejdere, som virksomhederne selv har været med til at udvælge, har opnået de fornødne færdigheder til at indgå i produktionen. Gennem 1992 og 1993 er der i regionen således brugt ca. 6,5 mio. kr. af Arbejdsmarkedsnævnets puljemidler til uddannelse af 173 kursister inden for træbranchen, og det må fremhæves, at de involverede uddannelsesinstitutioner har udvist stor fleksibilitet med hensyn til såvel det faglige indhold i kurserne som starttidspunkt. Det skal i denne sammenhæng nævnes, at alle virksomheder, der har angivet et behov herfor, på denne måde har kunnet rekruttere kvalificerede medarbejdere.

Den øgede produktion inden for træbranchen har imidlertid også skabt behov for faglærte maskinsnedkere, hvilket AF har erfaret på et langt tidligere tidspunkt, hvorfor man har søgt at motivere virksomhederne til at uddanne netop denne type af arbejdskraft.

Arbejdsmarkedsnævnet i Ringkøbing Amt har bl.a. afholdt en konference i juni 1993 med deltagelse af en række af regionens træ- og møbelvirksomheder. På denne konference blev en model for uddannelse af voksne til faglærte maskinsnedkere af 18 måneders varighed gennemgået. Uddannelsen er imidlertid udsat til 1. april 1994 på grund af for få tilmeldte. Det kan nævnes, at den i spørgsmålet nævnte virksomhed ikke har tilmeldt ansatte til uddannelsen.

Det kan oplyses, at der p.t. arbejdes på, at i alt 5 tekniske skoler mod de nuværende 2 for fremtiden skal kunne tilbyde uddannelse af voksenlærlinge inden for træområdet for således at imødegå flaskehalse i uddannelsessystemet.

I den aktuelle situation har AF efter aftale med de interesserede virksomheder udsøgt maskinsnedkere via AF-MATCH ud over dem, der er registreret i Ringkøbing Amt. Derudover har formanden for det regionale arbejdsmarkedsråd taget initiativ til afholdelse af et møde med den pågældende virksomhed, hvor den konkrete sag drøftes.

Det kan i øvrigt oplyses, at AF gennem hele 1993 har haft meget tæt kontakt med virksomheden, hvor der har været rig lejlighed til at få afdækket virksomhedens behov for at få uddannet ansatte eller ledige erstatningspersoner.

Spm. nr. S 404

Til *justitsministeren* (21/12 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at iværksætte en politiuundersøgelse med det formål at få kulegravet det ulovlige netværk af danskere, der gemmer udviste udlændinge?«

Begrundelse

Af DR-udsendelsen Lang Lørdag er det fremgået, at et såkaldt netværk arbejder med at skjule udlændinge, der har fået afslag på asyl.

Efter spørgerens opfattelse er det stødende for befolkningens retsopfattelse, at lovgivningen tilsyneladende systematisk overtrædes på dette område.

Derfor er det bydende nødvendigt, at ministeren omgående foranstalter en undersøgelse af sagen, hvis det ikke allerede er sket.

Svar (12/1 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Den, der forsætligt bistår en udlænding med ulovligt at indrejse eller opholde sig her i landet, kan efter udlændingelovens § 59, stk. 3, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Justitsministeriet har indhentet en udtalelse fra Rigspolitechefen, der har oplyst, at der iværksættes politimæssige undersøgelser, såfremt der foreligger konkrete holdepunkter for at antage, at en person holder en eller flere udlændinge, der illegalt opholder sig her i landet, skjult eller har holdt sådanne skjult.

[Justitsministeren]

Konkrete oplysninger om sådanne forhold kan navnlig tænkes at komme frem i forbindelse med henvendelser fra private eller ved afhøringer af asylansøgere og andre udlændinge, der er blevet anholdt, efter at de pågældende har fået endeligt afslag på ansøgning om opholdstilladelse og har oversiddet fristen for udrejse af Danmark.

Politiet vil være særlig opmærksom i tilfælde, hvor der foreligger mistanke om, at en større kreds eller organisation af herboende holder udlændinge skjult og herved på strafbar måde lægger hindringer for politiet i dets bestræbelser på at effektivere udlændingemyndighedernes afgørelser.

Rigspolitichefen har yderligere oplyst, at der i 1992 i 177 tilfælde er rejst sigtelse for overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 3. I 1993 udgjorde antallet pr. den 25. december 151. Det fremgår ikke af statistikken, i hvilke tilfælde der var tale om menneskesmugling i forbindelse med indrejse, og i hvilke sager det drejede sig om bistand til ulovligt ophold. Der er efter Rigspolitiets opfattelse ikke belæg for at antage, at bestemmelsen »systematisk overtrædes«.

Rigspolitichefen har endelig oplyst, at den sag fra Aalborg, der har været omtalt i tv, og som angår en dansk statsborgers bistand i november i år til en udlænding med illegalt ophold, er søgt afsluttet med fremsendelsen af et bødeforlæg.

Spm. nr. S 416

Til *indenrigsministeren* (27/12 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren kommentere formand for Dansk Flygtningehjælp Niels Foss' udtalelser i TV-Avisen den 25. december 1993 om, at midlertidige flygtninge fra det tidligere Jugoslavien bør have permanent opholdstilladelse?«

Begrundelse

Fremskridtspartiet har fra starten påpeget, at loven om midlertidig opholdstilladelse blot var et blålys, idet udlændingeloven alligevel tillader flygtninge med midlertidig opholdstilladelse, når denne er udløbet, at søge asyl efter gældende bestemmelser.

Svar (10/1 94):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det fremgår af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v., at de personer, der gives opholdstilladelse i medfør af loven, får midlertidig opholdstilladelse. Opholdstilladelsen meddeles for 6 måneder med mulighed for forlængelse i 6 måneder ad gangen.

Det fremgår af loven og bemærkningerne til det oprindelige lovforslag, at de pågældende personer ikke skal blive i Danmark, men skal vende tilbage til deres hjemland, når forholdene dér tillader det.

Det har således hele tiden været hensigten, at de pågældendes ophold i Danmark skal være midlertidigt, og der er ikke planer om at ændre dette.

I øvrigt agter jeg senere på året at afgive en redegørelse over for Folketinget om de midlertidige flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, som er her i landet.

Spm. nr. S 418

Til *indenrigsministeren* (28/12 93) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at stoppe Kosovoalbarnes overførsel af midler som krigsskat ud af deres lommepege betalt af de danske skatteydere og i stedet give asylsøgerne naturalier som i Tyskland?«

Begrundelse

Af Morgenavisen Jyllands-Posten den 27. december 1993 fremgår det, at flere tusinde Kosovoalbaniere, der søger asyl i Danmark, ud af deres lommepege fra den danske stat betaler ca. 3 pct. af deres indtægt ind på en postgirokonto, hvorfra pengene sendes videre til den politiske kamp mod serberne.

Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten tyder meget på, at der i et vist omfang er tale om gruppepres, der tvinger Kosovoalbanerne til at betale.

Efter spørgerens opfattelse er det stødende for befolkningens retsopfattelse, at danske skatteydermidler, som et politisk flertal i Folketinget har bevilget, bruges til arbejde uden for landets grænser. Samtidig bør selve det, at

[Pia Kjærsgaard]

Kosovoalbanerne bruger af deres lommepege til krigsskat, tyde på, at der gives for meget i lommepege.

Lovgivningen bør som tidligere anført – i forbindelse med et spørgsmål til indenrigsministeren – ændres, så asylsøgere kun får udleveret få penge og i stedet de nødvendige naturalier til livets ophold.

Det er bydende nødvendigt, at ministeren omgående foranstalter en undersøgelse af sagen og griber ind, så overførslen af midler til udlandet stoppes.

Svar (12/1 94):

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Ud over kost og logi får en voksen asylansøger under opholdet i et dansk asylcenter 189 kr. i lommepege om ugen, og børn under 14 år får 28 kr. pr. uge. På de asylcentre, hvor den enkelte asylansøger selv står for madlavningen, modtager en voksen person 35 kr. pr. dag og en person under 14 år 22 kr. pr. dag til kost. Efter ankomsten til Danmark får asylansøgerne endvidere udleveret tøj, og efter 5 måneder i Danmark får de 165 kr. om måneden i tøjpenge. Asylansøgere modtager ikke økonomiske ydelser ud over disse beløb, som altså skal dække alle øvrige fornødenheder.

Den enkelte asylansøger har fri dispositionsret over de udbetalte midler.

Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. S 206 af 7. december 1993 har Indenrigsministeriet ikke aktuelle planer om at ændre på den danske ordning vedrørende de ydelser, som asylansøgere får udbetalt under deres ophold på asylcentre her i landet.

Spm. nr. S 432

Til *skatteministeren (5/1 94)* af:

Thor Pedersen (V):

»Efter hvilke forvaltningsretlige principper kan ministeren tillade, at ministeren/ministeriet på borgernes anmodning om vejledning vedrørende regler i den nye skattereform henviser til kommende domstolsafgørelser?«

Svar (13/1 94):

Skatteministeren (Stavad):

Jeg har ikke kendskab til, at nogen i ministeriet på borgernes anmodning om vejledning

skulle have henvist til kommende domstolsafgørelser. Jeg formoder, at spørgeren henviser til en artikel af Lars Nielsen på forsiden af Jyllands-Posten den 5. januar 1994 om den vejledning, der er sendt ud om bidrag til arbejdsmarkedsfonde. I artiklen er anført:

»Kontorchef i Told- og Skattestyrelsen Jens Drejer finder ikke vejledningen utilstrækkelig. Der er nedsat et udvalg til at tage stilling til tvivlstilfældene. Når de eventuelt via domstolene har truffet principielle afgørelser, vil der ikke længere være noget at være i tvivl om,« siger Jens Drejer.«

Citatet er ikke korrekt. For det første har vedkommende ikke udtalt det anførte. For det andet er vedkommende afdelingschef i Skatteministeriets departement og ikke kontorchef i Told- og Skattestyrelsen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 140:

Forslag til lov om menighedsråd.

Af kirkeministeren (A.O. Andersen).

(Fremsat 12/1 94).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 141:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til menighedsråd.

Af kirkeministeren (A.O. Andersen).

(Fremsat 12/1 94).

Lovforslagene sattes til forhandling.

*Forhandling***Tove Lindbo Larsen (S):**

I den offentlige debat om dette lovforslag har der været udtrykt mange forskellige meninger. Der har været tilkendegivelser som: Hvad skal vi med det? Det er bureaukrati og overformynderi. Men der har også været ros for en bedre systematisering af reglerne for arbejdet i menighedsrådene.

Kritikken og frygten for nogle alt for snævre rammer for arbejdet mener jeg skyder langt over målet. I rigtig mange møder landet over